

РЕШЕНИЕ

№ 2925

гр. София, 14.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛОЗАН ПАНОВ

ЧЛЕНОВЕ: МИГЛЕНА НЕДЕВА

МАРИЯ СИТНИЛСКА

при участието на секретаря ГАЛЯ ИЛИЕВА и при участието на
прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **5498** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 30.04.2010 г. по н.а.х.д. № 13511 / 2009 г., Софийски районен
съд, НК, 103 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 52013
от 25.04.2008 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция”
при Столична дирекция „Полиция”, с което на М Т. И. е наложено
административно наказание глоба в размер на 300 лв., на основание
чл.177, ал.1, т.1, пр.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за
нарушение по чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от М Т.
И., в която моли същото да бъде отменено като неправилно. Счита, че
нарушението е останало недоказано. Сочи, че е налице и съществено
нарушение поради неописване на АУАН освен на цифровото и на
словестното описание на нарушението.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, както и доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

По съществува на спора, СРС правилно е установил, че М Т. И. е осъществил състава на административното нарушение, визирано в наказателното постановление, по чл.150а, ал.1 от ЗДвП, за което правилно е ангажирана и административно – наказателната му отговорност по чл.177, ал.1, т.1, пр.2 от този закон. Наложена санкция е в рамките на законоустановения към датата на извършване на нарушението размер.

Съдът не приема твърденията на касатора за неправилно възприемане и обсъждане на събраните доказателства от първоинстанционния съд.

В хода на съдебното производство освен приложените с административната преписка писмени доказателства, са разпитани и двама свидетели, които потвърждават обстоятелствата по АУАН и са събрани посочените от страните писмени доказателства. Всички събрани в процеса доказателства са в една посока като взаимно се допълват и потвърждават

обстоятелствата, свързани с извършване на нарушението.

Водачът е санкциониран за нарушение, изразяващо се в управление на моторно превозно средство без свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

Макар да твърди, че нарушението е недоказано въпреки потвърждаването му от двамата свидетели, касаторът, от своя страна, не сочи доказателство за наличието на горното свидетелство, което всъщност е положителният факт, подлежащ на доказване, съответно при наличието на такова, достатъчно е да го представи.

Няма възражение и по акта, в смисъл, че констатациите са неверни и водачът е разполагал със свидетелство за правоуправление. В случай, че е имало такова, достатъчно е било да се отбележи неговия номер. Въпреки предоставената му възможност обаче лицето е подписало акта без възражения и без никакви коментари по него в наличната за това графа.

Напротив, констатациите, отразени в АУАН се потвърждават и от представеното по делото удостоверение от Началник отдел „ПП” от 12.02.2010 г., от което е видно, че лицето М. Т. И., към датата на извършеното нарушение 07.04.2008 г. е бил с наложена санкция „лишаване от управление на МПС” на основание чл.174, ал.1, пр.1 и чл.185 г. от ЗДвП за срок от 12.12.2007 г. до 12.08.2008 г.

При горните аргументи, съдът приема, че извършването на нарушението е доказано по безспорен начин.

Не се установява и соченото от касатора съществено процесуално нарушение при съставяне на акта. Напротив, коректно както в АУАН, така и в НП е посочено и цифровото, и словестното описание на нарушението.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.04.2010 г. по н.а.х.д. № 13511 / 2009 г. на Софийски районен съд, НК, 103 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 52013 от 25.04.2008 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция „Полиция”, с което на М Т. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лв., на основание чл.177, ал.1, т.1, пр.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.